

De Heilige Mis

Een Getuigenis van Catalina RIVAS

Opgedragen aan

ZIJNE HEILIGHEID JOHANNES PAULUS II

Eerste apostel van de nieuwe evangelisatie
Die aan de leken een getuigenis geeft van
Geloof, Moed en Barmhartigheid
Met onmetelijke dankbaarheid en liefde.

Ook aan alle Priesters:
Levensader tussen God en de mensen,
Die de goddelijke barmhartigheid overbrengen door het
Sacrament van de Verzoening en de Eucharistie

IMPRIMATUR

Met aandacht heb ik de brochure "De Heilige Mis", Getuigenis van Catalina RIVAS, Lekenmissionaris van het Eucharistisch Hart van Jezus, gelezen en ik vind niets dat ingaat tegen de heilige Schrift of de kerkelijke geloofsleer; geheel in tegendeel geloof ik oprecht, dat het getuigt van een diepgaande leer over het Mysterie van de Heilige Mis. Ik beveel heel bijzonder de Priesters en de Leken aan het te lezen en te overwegen, om zo tot een beter begrijpen en inniger beleven van het Heilig Altaaroffer te komen.

San Vicente, 2 Maart 2004.
Mons. José Barahona C.
Bisschop van San Vicente
El Salvador, C.A.

DE HEILIGE MIS

Ze zeiden tot Jezus: "Heer, geef ons altijd dat brood". Jezus sprak tot hen: "Ik ben het brood van het leven; wie tot Mij komt zal geen honger meer hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst krijgen" (Joh 6,35).

Jezus sprak daarop tot hen: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg U, als gij het vlees van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt gij het leven niet in u. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt heeft het eeuwige leven en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, woont in Mij en Ik in hem. Wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven" (Joh 6, 53-57, 58c).

Dank zij het wondermooi onderricht van de Heer en Onze Lieve Vrouw (namelijk de manier om de rozenkrans te bidden, om met het hart te bidden, om de ogenblikken die we met God en Maria gedeeld hebben te overwegen en te beleven – uitzonderlijk getuigenis -) kunnen we de Heilige Mis echt beleven en ook werkelijk met het hart beleven.

Ziehier het getuigenis dat ik moet en wens te geven aan de hele wereld, tot allerhoogste glorie van God en tot verlossing van allen die hun hart voor de Heer wensen te openen. Dit vooral opdat talrijke godgewijde zielen het vuur van hun liefde voor Christus zouden aanwakkeren, vooral zij die met hun gezalfde handen de opdracht ontvingen Hem aan de hele wereld mee te delen, opdat Hij ons voedsel zou worden.

Ook aan de anderen, opdat zij Hem niet meer **“uit gewoonte”** zouden ontvangen, maar de verrukking beleven van een dagelijkse liefdevolle ontmoeting. Aan U leken van de hele wereld, mijn broeders en zusters, om het allerhoogste wonder: de viering van de Heilige Eucharistie, met het hart te kunnen beleven.

Het was op de vooravond van de Aankondiging en de leden van onze groep waren gaan biechten. Enkele van de dames van de gebedsgroep hadden niet kunnen biechten en voorzagen hun biecht voor de volgende dag, voor de Heilige Mis.

Toen ik 's anderendaags wat laat in de kerk aankwam, traden de Aartsbisschop en de priesters de kerk binnen. Onze Lieve Vrouw zei toen met een heel zachte en vrouwelijke stem die de ziel vertedert: **“Vandaag is de vormingsdag en ik zou willen dat je bijzondere aandacht geeft aan alles waarvan je getuige zult zijn. Alles wat je vandaag beleeft, zal je aan de mensheid moeten meedelen”**. Ik was met verstomming geslagen, maar vol verwachting en heb geprobeerd aandachtig te zijn.

SCHULDBELIJDENIS

In het begin heb ik een koor van hele mooie stemmen waargenomen die van op een afstand zongen, maar sommige ogenblikken dichterbij kwamen en daarna zich weer verder verwijderden als een door de wind gedragen klank.

Monseigneur de Aartsbisschop begon de Heilige Mis en op het ogenblik van de schuldbelijdenis zei Onze Lieve Vrouw: **“Vraag aan de Heer uit de grond van je hart vergiffenis voor al je fouten, om Hem beledigd te hebben; zo zal je waardig kunnen deelnemen aan het voorrecht de Heilige Mis te kunnen bijwonen”**.

Ik moet zeker een moment gedacht hebben: “Maar ik ben in Gods genade, ik ben gisterenavond pas te biechten geweest”. Zij antwoordde: **“En jij denkt dat je sedert gisterenavond de Heer niet hebt beledigd?”** Laat mij je aan enkele feiten herinneren. Toen je buiten ging om naar hier te komen, kwam het jong meisje dat je helpt je iets vragen, en omdat je te laat was, heb je op een nogal weinig beleefde manier geantwoord aan het ontredde meisje. Dat was van jouw kant een gebrek aan liefde, en je zegt God niet beledigd te hebben.

Op je weg heb je een autobus gekruist die je bijna aanreed, en je hebt nogal een aantal woorden naar de arme man geslingerd, in plaats van je gebed te komen doen en je voor te bereiden op de Heilige Mis. Je bent tekort geschoten in liefde en de vrede verloren door gebrek aan geduld. En je zegt de Heer niet beledigd te hebben?

Je bent op het laatste ogenblik toegekomen, toen de priesterprocessie reeds naar voren ging om de Heilige Mis te vieren. Je begint eraan deel te nemen zonder u vooraf voor te bereiden”.

“Ó Moeder, zeg er niets meer over, zeg me niet nog meer, want ik zou sterven van spijt en schaamte”, protesteerde ik.

“Waarom kom je op het laatste ogenblik?” Je zou er een tijd vooraf moeten zijn om een gebed te kunnen doen en aan de Heer te vragen om Zijn Heilige Geest te zenden, zodat Hij je een

geest van vrede kan geven, die geest die de wereldse geest, de zorgen, de problemen en de verwarring doet vluchten, om in staat te zijn dit zo heilig moment te beleven. **Maar je komt pas tegen het begin van de viering**, en je neemt er aan deel alsof je aan een gewoon evenement zou deelnemen zonder enige geestelijke voorbereiding. Waarom? Het is een groot Mirakel. Je gaat op deze ogenblikken het allergrootste geschenk beleven dat de Allerhoogste U toekent en je apprecieert het niet”.

Nu was het genoeg..Ik voelde me zo slecht dat het voldoende was om vergiffenis te vragen aan God, niet alleen voor mijn fouten van die dag, maar voor alle keren dat ik gehoopt heb, en met mij vele anderen, dat de homilie zou eindigen om deel te nemen aan het offer van de hele Kerk. Voor al de keren dat ik niet kon begrijpen of niet trachtte te begrijpen wat het betekende hier te zijn. Voor al de keren dat ik het aandurfde deel te nemen aan de Heilige Mis, alhoewel mijn ziel met zware zonden beladen was.

GLORIA

Het was een feestdag en we gingen het Gloria bidden. Onze-Lieve-Vrouw zei vervolgens: “Verheerlijk en zegen met al je liefde de Heilige Drie-eenheid door je te erkennen als Zijn schepsel”.

Hoe gedenkwaardig was die Gloria. Opeens bevond ik me op een vreemde plaats, vervuld met licht, voor de Troon van de Goddelijke en Koninklijke Aanwezigheid, gans van licht vervuld. Met welk een liefde heb ik blij herhaald: Wij loven U, wij prijzen en aanbidden U, wij zeggen U dank voor Uw grote heerlijkheid, Heer God, Hemelse Koning, God Almachtige Vader en ik stelde mij het Vaderlijke gezicht voor, vol van goedheid Heer God, enig geboren zoon, Jezus Christus, Heer God, Lam Gods, Zoon van de Vader, Gij die wegneemt de zonden der wereld... En Jezus was daar, voor mij, Zijn gezicht vol tederheid en barmhartigheid... Want Gij alleen zijt Heilig, Gij alleen de Heer, Gij alleen de Allerhoogste Jezus Christus, met de Heilige Geest... Hij, de God van de Schone Liefde, Hij die gans mijn wezen vervulde.

En ik heb gevraagd : “Heer, bevrijd mij van elke slechte geest. Mijn hart behoort U toe. Heer, zend mij uw vrede om uit deze Eucharistie het beste voordeel te halen en opdat mijn leven de beste vruchten zou voortbrengen. Heilige Geest van God, omvorm mij, handel in mij, leid mij, o mijn God, geef me alle gaven die ik nodig heb om U beter te dienen”.

DIENST VAN HET WOORD

Toen kwam het ogenblik van het voorlezen van de Schriften en de Heilige Maagd liet me herhalen: Heer, vandaag verlang ik naar Uw woord te luisteren en overvloedig vruchten voort te brengen. Dat Uw Heilige Geest de plaats in mijn hart reinigt opdat Uw woord er in zou groeien en zich zou ontwikkelen. Zuiver mijn hart zodat ik voor U helemaal bereid zou zijn”.

“Ik wens dat je aandacht schenkt aan de lezingen en aan de volledige homilie van de priester. Herinner je dat de Bijbel zegt dat het Woord van God niet terugkomt zonder dat het vruchten heeft voortgebracht. Als je oplet, zal er in U iets blijven van alles wat je hoort. Je moet gedurende de hele dag trachten je die woorden te herinneren die sporen in jou zullen nalaten. Soms zullen het twee zinnen zijn, of dan eens de gehele lezing van het Evangelie. Soms zelfs één enkel woord, wat je gedurende de rest van de dag moet smaken, zodat het vlees wordt in U, vlees dat een bestaan omvormt, dat maakt dat het woord van God elk eenieder omvormt.

Zeg nu aan de Heer dat je hier bent om te luisteren en dat je verlangt dat Hij tot je hart zou spreken”.

Opnieuw bedankte ik God dat Hij me de kans gegeven had om naar Zijn Woord te luisteren. Ik vroeg Hem vergiffenis voor mijn liefdeloze hart gedurende jaren en dat ik mijn kinderen had geleerd om elke zondag naar de Mis te gaan omdat de Kerk het vroeg, en niet uit liefde, maar enkel om zich te voeden met God.

Ik die al zo vele Eucharistievieringen had bijgewoond, eerder uit compromis – in de overtuiging zo gered te worden – zonder die Eucharistievieringen te beleven, zonder er zelfs aan te denken ze te beleven, zonder veel aandacht aan de Heilige Schrift, zonder te spreken over de homilie van de priester!

Welke pijn ging er door mijn hart, voor al die verloren jaren door onwetendheid! Welke oppervlakkigheid in al die Missen waaraan we deelnemen, zoals huwelijksmissen en begrafenissen of wanneer we ons willen laten gelden! Welke onwetendheid omtrent onze Kerk en haar Sacramenten!

Wat een verwarring dat wij ons laten onderrichten en informeren over wereldse zaken die van het ene op het andere moment kunnen verdwijnen zonder zelfs maar één spoor na te laten, en die per slot van rekening geen enkele minuut aan ons bestaan zullen toevoegen!

Waarden die ons integendeel zouden toestaan om een beetje hemel op aarde te krijgen, zonder maar te spreken over het Eeuwige Leven, daar weten we niets van! En we vinden onszelf beschaafde mannen en vrouwen!

BEREIDING VAN DE GAVEN

Enkele ogenblikken later begint de Offerande en de Heilige Maagd zegt: “herhaal na mij: (en ik volgde haar) Heer, ik bied U mijzelf aan, alles wat ik ben, alles wat ik kan, en leg het allemaal in Uw handen. Bouw Uzelf op in mij, Heer, hoe klein ik ook ben. God in Den Hoge, door de verdiensten van Uw Zoon, vorm me om. Ik vraag het U voor mijn familie, mijn weldoeners, voor elk lid van ons apostolaat, voor allen die ons bestrijden, voor allen die op mijn armzalige gebeden rekenen. Leer mij mijn hart open te stellen, opdat hun weg minder moeizaam zou verlopen. Zo hebben de heiligen gebeden, zo verlang ik dat zij het doen”.

Ziehier wat Jezus vraagt: dat we ons hart openstellen voor de wereld, opdat zij er de hardheid niet van aanvoelen en door van onszelf een opstapje te maken, ze troosten door onze pijn.

Enkele jaren later heb ik een boek gelezen van een heilige waar ik veel van hou, namelijk José-Maria Ascrivà de Balaguer, en zo heb ik een gebed ontdekt dat goed lijkt op het gebed dat de Heilige Maagd me heeft aangeleerd. Deze heilige, aan wie ik me soms aanbeveel, was welgevallig aan de Heilige Maagd door zijn gebeden.

Plots begonnen personen die ik nog nooit gezien had op te staan. Het was alsof van naast elke persoon aanwezig in de kathedraal, andere individuen te voorschijn kwamen, wat haar (de kathedraal) toeliet zich te vullen met jonge bevallige personages. Ze waren in sneeuwwitte alben (tunieken) gekleed en richtten zich naar de middenbeuk terwijl ze naar het altaar gingen.

Onze Hemelse Moeder zegt vervolgens: **“Kijk, het zijn de engelbewaarders van elk van de mensen die hier zijn. Het is het moment waarop uw engelbewaarder uw offers en vragen naar het Altaar van de Heer brengt”**.

Op het zelfde ogenblik was ik helemaal overweldigd, want die wezens hadden zo een mooi gezicht, zo stralend dat men het zich niet kan inbeelden. Sommige, heel mooie, eerder vrouwelijke gezichten, straalden. Hun lichaamsbouw, hun handen, hun gedaantes waren die van mannen. Hun blote voeten raakten de grond niet, maar het was alsof ze gleden, alsof ze schaatsten. Het was een heel mooie processie. Sommige onder hen droegen precies een gouden schaal met iets dat sterk schitterde als een witgouden licht.

De Heilige Maagd zei: **“Het zijn de engelbewaarders van de mensen die deze Mis voor vele intenties aanbieden, van de mensen die er zich van bewust zijn wat deze viering betekent, van hen die iets aan de Heer aan te bieden hebben”**.

“Bied in deze omstandigheden uw zorgen, uw pijn, uw droefheid, uw vreugden en uw verzoeken aan. Denk er aan dat de Mis een onbegrensde waarde heeft. Wees dus op die manier vrijgevig door aan te bieden en te vragen”.

Achter de eerste engelen kwamen anderen die niets in hun handen droegen. Zij boden ze leeg aan. Onze Lieve Vrouw zei:

“Het zijn de engelen van de mensen die hier aanwezig zijn, die nooit iets aanbieden, die er geen enkel nut in zien van ook maar het minste liturgische moment van de Mis te beleven en die niets aan te bieden hebben voor het Altaar van de Heer”.

Tenslotte kwamen er engelen die nogal droevig waren, de handen gevouwen in gebed, de blik naar de grond gericht.

“Het zijn de engelbewaarders van de mensen die, al zijn ze hier, niet ten volle aanwezig zijn, het is te zeggen, die uit gewoonte komen, of ander dwang, maar zonder de bedoeling om deel te nemen aan de Mis. Zo komt het dus dat de engelen droevig zijn, want zij hebben niets aan te bieden voor het Altaar, behalve hun eigen gebeden”.

Bedroef je engelbewaarder niet. Vraag veel. Vraag de bekering van de zondaars. Smeek om vrede in de wereld. Vraag voor uw gezinnen, uw burens, voor hen die vertrouwen op uw gebeden. Vraag, smeeek niet alleen voor uzelf, maar ook voor de anderen.

Herinner U dat de offerande die de Heer het meest welgevallig is, nog steeds diegene is waar jullie jezelf aanbieden als zoenoffer, opdat Jezus, wanneer hij nederdaalt, jullie omvormt door Zijn eigen verdiensten.

Wat hebben jullie aan de Vader aan te bieden door jullie zelf? De nietigheid en de zonde. Maar zo een offerande, verenigd met Jezus' verdiensten, wordt de Vader welgevallig".

Dit spektakel, deze processie was van zo een schoonheid dat ze met niets kan vergeleken worden. Al die hemelse schepselen die eerbied betuigden voor het Altaar, die hun offergaven op de grond zetten, die neerknielden met het gezicht bijna op de grond, gingen heen door uit mijn gezichtsveld te verdwijnen.

SANCTUS

Toen het einde van deze offergang aanbrak, wanneer men het: "Heilig, heilig, heilig ..." bad, verdween plotseling alles wat er achter de celebrant stond.

Aan de rechterkant van Monseigneur de Aartsbisschop, en naar achteren toe, verschenen in diagonale richting duizenden engelen. Kleine, grote, engelen met enorme vleugels, engelen met kleine vleugels, engelen zonder vleugels, zoals de vorigen. Ze waren allemaal in tunieken gehuld, zoals de witte alben van de priesters of van de kinderen van het koor. Allen knielden zij neer in gebed, de handen gevouwen, en, bogen zij hun hoofd om hun eerbied te betuigen. Men kon wondermooie muziek horen, alsof er een indrukwekkend aantal koren met verschillende stemmen waren en allen eenstemmig zongen, gelijktijdig met de aanwezigen: "Heilig, heilig, heilig ...".

CONSECRATIE

Toen was het ogenblik van de consecratie aangebroken, het meest wonderbaarlijkste moment van alle wonderen. Rechts van de Aartsbisschop gingen in diagonaal en naar achteren toe een groot aantal personen gekleed in identieke tunieken, maar in pastelkleuren: roze, groen, hemelsblauw, lila, geel, in het kort verschillende heel zachte kleuren. Hun gezichten straalden ook, vol van vreugde. Zij leken allen dezelfde leeftijd te hebben. Men kon opmerken (en ik weet niet waarom) dat er individuen waren van verschillende leeftijden, maar die er volgens hun gezichten allemaal hetzelfde uitzagen, zonder rimpels, gelukkig. Zij knielden ook neer tijdens het: "Heilig, heilig, heilig is de Heer ...".

Onze-Lieve-Vrouw zegt: **"Het zijn de heiligen en de gelukzaligen van de hemel en tussen hen bevinden er zich ook enkelen van jullie naasten die reeds genieten van de aanwezigheid van God"**. Het is dan dus dat ik Haar zag. Daar, rechts van Monseigneur de Aartsbisschop, op enkele stappen achter hem. Zij raakte net niet de grond, geknielend op zeer fijn linnen,

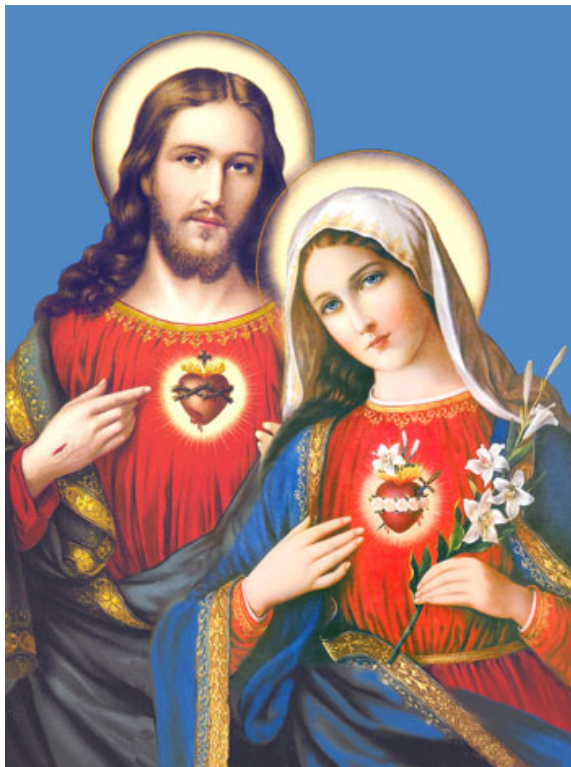
doorzichtig, maar tezelfdertijd helder als kristalhelder water. De Heilige Maagd hield de handen gevouwen, met haar blik op de celebrant, aandachtig en met eerbied.

Zij heeft mij verteld van waar Zij was, maar in stilte, en direct naar het hart gericht, zonder me aan te kijken, zei ze: **“Het treft je van mij een beetje op de achtergrond van Monseigneur te zien, is het niet? Zo is het ... Met alle liefde die Mijn Zoon Mij toedraagt, heeft Hij Mij niet de waardigheid toegekend die Hij aan een priester toekent, om Hem in mijn handen te mogen houden, dagelijks, zoals de priesterlijke handen dat doen. Het is om Mijn diepe eerbied die ik heb voor de priester en voor de grootheid van het wonder dat God bewerkstelligt dank zij Hem, dat Ik Mij verplicht voel hier neer te knielen”.**

Mijn God, wat een waardigheid, wat een genade stort U uit over de priesterzielen. En noch wij, noch velen onder hen zijn er zich van bewust.

Achter het altaar begonnen er grijze gedaanten van mensen te voorschijn te komen die hun handen in de lucht staken. De Allerheiligste Maagd zie: “Het zijn de gezegende zielen van het Vagevuur die in de verwachting van jullie gebed zijn om zich te verfrissen. Houd niet op voor hen te bidden. Zij bidden voor jullie, maar zij kunnen niet bidden voor zichzelf. Jullie moeten voor hen bidden om hen te helpen eruit te komen en zo God te ontmoeten en daardoor eeuwig gelukkig te zijn.

“Zoals je ziet, ben Ik hier altijd. De mensen doen bedevaarten en zoeken Mijn verschijningsoorden op. Dat is goed voor alle genaden die men daar ontvangt, maar in geen enkele van die plaatsen ben Ik zo tegenwoordig als in de Heilige Mis. Aan de voet van het Altaar waar de Heilige Eucharistie gevierd wordt, kunnen zij Mij altijd vinden. Ik verblijf aan de voet van het tabernakel met de engelen, want Ik ben altijd bij Hem”.

Zo een aangezicht aanschouwen als dat van de Hemelmoeder, op zo een ogenblik als tijdens het Sanctus! In eenheid met alle anderen, met stralend gezicht, de handen gevouwen in de hoop dat dergelijk wonder niet ophoudt zich te hernieuwen, is in de Hemel zelf zijn. “Wie zou kunnen geloven dat er mensen zijn – en er zijn er - die op zo een ogenblik verstrooid kunnen zijn of aan het praten. Het is met pijn dat ik het zeg: talrijker zijn de jonge mannen dan de jonge vrouwen die rechtstaand de armen kruisen. Hoe kan men eer brengen aan de Heer, rechtstaand, van gelijke tot gelijke?”

De Heilige Maagd zegt: **“Laat weten aan de mens dat hij nooit méér mens is dan wanneer hij zijn knieën buigt voor God”.**

De celebrant sprak de woorden uit van de Consecratie. Hij was iemand met een gemiddelde lichaamsbouw, die plotseling in gestalte begon te vergroten, gans verlicht werd

door een bovennatuurlijk licht, tussen wit en goud, dat hem gans omhulde en meer intens werd ter hoogte van het gezicht, op zo een manier dat men zijn gelaatstreken niet kon zien. Wanneer hij de Heilige Gedaanten (van brood en wijn) aanbracht, zag ik zijn handen die op de bovenzijde tekenen vertoonden van waaruit veel licht stroomde. Het was Jezus!... Het was Hij

die met Zijn lichaam het lichaam van de celebrant omhulde en met een liefdevol gebaar één werd met de handen van Monseigneur de Aartsbisschop.

Op dat ogenblik begon de Hostie te vergroten tot ze enorm groot werd en het is dan dat het wonderbaarlijk aanschijn van Jezus zichtbaar werd, die Zijn volk aankeek. Bij wijze van reflex heb ik mijn hoofd gebogen, en Onze Lieve Vrouw zei:

“Sla je ogen niet neer. Hef je hoofd omhoog, aanschouw Hem, laat je blik de Zijne kruisen en herhaal het gebed dat de Engel in Fatima aanleerde: Heer, ik geloof, ik aanbid, ik hoop en ik hou van U; ik vraag U om vergeving voor diegenen die niet geloven, die niet aanbidden, die geen hoop hebben en die niet van U houden, vergiffenis en barmhartigheid. Zeg Hem nu hoeveel, hoeveel je van Hem houdt; breng eer aan de Koning der koningen”.

Ik had de indruk dat Hij alleen naar mij keek vanuit die enorme Hostie, maar ik wist dat Hij iedereen met zo een liefde onderzoekend aankeek... Vervolgens heb ik mijn hoofd tot op de grond gebogen, net zoals al de Engelen en de Gelukzaligen van de Hemel dat deden. Op dat ogenblik kwam de gedachte in mij op dat het om diezelfde Jezus ging, die één geworden met het lichaam van de celebrant, zich aanbood in de Hostie en die, toen de celebrant de Hostie naar beneden bracht, terug zijn normale vorm aannam. Ik had tranen in de ogen en ik kon niet uit mijn extase komen.

Monseigneur sprak toen de heilige woorden uit over de wijn en op hetzelfde ogenblik dat hij de woorden uitsprak, kwamen bliksemschichten aan de hemel en achteraan in de kerk. Het dak van de kerk bestond niet meer, zelfs de muren waren er niet meer. Alles was donker, behalve de lichten die het Altaar verlichten.

Plots zag ik Jezus hangen, in de lucht, gekruisigd, van het hoofd tot aan het borstbeen. De dwarsliggende balk van het kruis werd door indrukwekkende handen ondersteund. Van het midden van die luister kwam er een straal, gelijkend op een duif, heel klein, heel stralend, die snel rond de hele kerk vloog en ging rusten op de linker schouder van Mgr de Aartsbisschop, nog steeds door Jezus omkleed, want ik kon Zijn hoofdhaar en Zijn stralende wonden onderscheiden, alsook Zijn hoge gestalte, maar ik kon Zijn aanschijn niet zien.

In de hoogte, had de gekruisigde Jezus Zijn hoofd opzij gebogen, op de linker schouder, waarbij ik blauwe kneuzingen en van de armen losgerukt vlees kon opmerken. Aan de rechter zijde was ter hoogte van de romp een wonde waaruit aan de rechter kant ten overvloede bloed vloeide en aan de linker zijde wat ik water zou noemen, maar zeer schitterend. Daarenboven waren er lichtstralen die zich richtten naar de getrouwen, naar rechts en links. De hoeveelheid bloed die in de Kelk uitgestort werd onthutste me en ik dacht dat het over de rand zou vloeien en het gehele Altaar zou bevleken. Maar er is geen druppel gevallen!

Het is op dit ogenblik dat de Heilige Maagd heeft gezegd: **“Dit is het Wonder der wonderen. Ik herhaal het je, voor de Heer bestaat tijd noch ruimte en op het ogenblik van de Consecratie wordt de gehele gelovige gemeenschap naar de voet van de kalvarie- berg gebracht, op het ogenblik van de kruisiging van Jezus”.**

Kunnen wij ons dat voorstellen? Onze ogen kunnen het niet zien, **maar we zijn daar allemaal ter plaatse op het ogenblik dat men Hem gekruisigd heeft**, en waar hij vergiffenis vroeg aan de Vader, niet enkel voor diegenen die Hem ter dood brachten, maar ook voor elk van onze zonden: **“Vader, vergeef het hen, want ze weten niet wat ze doen!”.**

Vanaf die dag, en het kan me niet schelen of ze mij voor een gek aanzien, vraag ik aan allen dat ze neerknielen, dat ze proberen met gans hun hart en al de gevoeligheden waartoe ze in staat zijn, dit privilege dat de Heer hen toekent, te beleven.

ONZE VADER

Toen we het Onze Vader gingen bidden, nam de Heer voor de eerste keer het woord tijdens deze viering en sprak: **“Wees aandachtig, Ik verlang dat je zo intens bidt als je kan en dat je je ondertussen de persoon of de personen voor de geest haalt die U het meest heeft gekwetst in uw leven, zodat je die tegen je hart kan drukken en zo dat je hem of haar, van uit het diepste van je hart, zegt: “in de naam van Jezus, vergeef ik je en schenk ik je vrede. In de naam van Jezus vraag ik U mij te vergeven en mij de vrede te schenken”.** Als deze persoon de vrede verdient, zal die ze ontvangen en dat zal die persoon heel goed doen. Als deze persoon niet in de mogelijkheid is zich voor de vrede open te stellen, zal die vrede in jouw hart verblijven. **Ik wil echter niet dat je de vrede krijgt of geeft als je niet in staat bent te vergeven en die vrede eerst in jouw hart te voelen”**

“Let wel op de woorden die je uitspreekt” vervolgde de Heer, “Jullie herhalen in het Onze Vader: ‘vergeef ons onze schulden zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren’. Als je in staat bent te vergeven, maar niet te vergeten, zoals sommigen zeggen, dan stellen jullie beperkingen aan de vergeving van God. Eigenlijk zeg je dan: vergeef mij in de mate dat ik aan anderen vergeef, zonder meer”.

VREDE UITWISSELING

Ik zou de pijn die ik voelde niet kunnen uitdrukken, te weten hoe zeer we de Heer kunnen kwetsen en hoe veel we ons zelf te kort doen door zo veel rancune, slechte gedachten, en gemene gedragingen die teruggaan op onze complexen en onze lichtgeraaktheid.

Ik heb vergeven. Ik heb vergeven en ik heb van uit de grond van mijn hart vergeving gevraagd voor al diegenen die mij ooit onrecht aandeden, om de vrede van de Heer te voelen.

De celebrant zegt: “ ...geef vrede en maak ons één... (vervolgens) De Vrede van de Heer zij altijd met U...”

Vrij snel bemerkte ik tussen de mensen die elkaar de vrede wensten (niet allen) een zeer intens licht dat zich tussen hen kwam plaatsten en ik begreep dat het Jezus was. Ik heb mij dan gehaast de persoon naast mij de vrede te wensen. Ik kon echt de kus van Onze-Lieve-Heer in dat licht aanvoelen. Hij was het die mij omhelsde om mij Zijn Vrede te geven, want, op dit ogenblik was ik in staat om te vergeven en al mijn slechte gevoelens tegenover de anderen uit mijn hart te bannen. Dat is het wat Jezus verlangt: dat wij deze momenten van vreugde delen door elkaar te omarmen om ons Zijn Vrede te geven.

COMMUNIE

Toen kwam het moment dat de celebranten communiceerden en ik bemerkte op het ogenblik zelf, de aanwezigheid van alle priesters die zich bij Monseigneur voegden. Wanneer hij communiceerde, sprak de Heilige Maagd: “Dit is het ogenblik om te bidden voor de hoofdcelebrant en de priesters die hem vergezellen. Herhaal na Mij: “Heer, zegen hen, heilig hen, help hen, zuiver hen, bemin hen, zorg voor hen, ondersteun hen met Uw Liefde... Herinner U alle priesters van de wereld, bid voor alle godgewijde zielen...”

Beste broeders, het is tijd om te bidden voor hen die Kerk zijn, zoals wij leken ook deel uitmaken van de Kerk. **Nogal dikwijls verlangen wij leken veel van de priesters, maar wij zijn niet in staat voor hen te bidden, hen te begrijpen, te begrijpen hoe menselijk zij zijn, ons een idee te vormen hoe eenzaam een priester kan zijn. Laat het duidelijk zijn: de priesters zijn mensen zoals wij. Zij hebben het nodig om begrepen te worden, verzorgd te worden, zij hebben nood aan affectie en aandacht van onzentwege, want zij offeren hun leven op voor elk van ons, zoals Jezus, als zij zich aan Hem toewijden.**

De Heer verlangt dat de leden van de kudde die God aan de priester heeft toevertrouwd, bidden en deelnemen aan de heiliging van hun herder. Eens, wanneer wij aan de andere kant zullen zijn, zullen wij begrijpen welk een wonderbaarlijke genade de Heer ons heeft geschonken door ons priesters te geven, zodat onze ziel kan gered worden.

De mensen begonnen in rijen naar voren te gaan om de communie te ontvangen. Het ogenblik van het wonderlijke rendez-vous dat de Communie is, was aangebroken. Toen zei de Heer me: “Wacht een ogenblik. Ik zou willen dat je je aandacht vestigt op iets”. Ik kreeg de neiging mijn ogen naar de persoon te richten die de communie op de tong ging ontvangen uit de handen van de priester. Ik moet verduidelijken dat het om één van de dames ging die er niet in gelukt was de vorige avond te biechten, en die het 's morgens gedaan had, voor de Heilige Mis. **Toen de priester de Heilige Hostie op haar tong legde, was het als een bliksemschicht van een witgouden licht dat, op de eerste plaats, door haar borst ging om daarna de romp, de schouders en het hoofd met een stralenkrans te omringen. De Heer zei: “Zie hoe verheugd ik ben om een ziel te omarmen die Mij met een zuiver hart komt ontvangen”.**

Het timbre van de stem van Jezus was er een van iemand die tevreden is. Ik bleef verbaasd, toen ik die vriendin naar haar plaats zag teruggaan, gans omgeven door licht, in vuur gezet door de Heer en ik dacht aan het wonderlijke dat wij missen telkens wij ons aanbieden met onze banale, ja zelfs met onze zeer grote fouten, om Jezus te ontvangen, daar waar onze zielen zouden moeten getooid zijn als voor een feestelijke dag.

Nogal dikwijls wenden we voor dat er geen priester is om op een behoorlijke manier biechten, maar het probleem schuilt niet in de manier, gemakkelijk of niet, van te biechten, maar eerder in de gemakkelijker waarmee wij in de zonde hervallen.

Net zoals we voor feestdagen een schoonheidssalon weten te vinden, of voor de heren een kapper, zouden we de inspanning moeten leveren om een priester te zoeken, zo hard is het nodig ons van al onze onwaardigheden te bevrijden, om nooit Jezus te beledigen door Hem te ontvangen met een hart vol van onzuiverheden.

Toen ik naar de Communie ging herhaalde Jezus: **“Het laatste Avondmaal was het moment van de grootste intimiteit met de Mijnen. Op die ogenblikken van liefde heb Ik ingesteld wat in de ogen van de mensen als pure waanzin zou beschouwd worden: Mijzelf de gevangene van de Liefde te maken. Ik heb dus de Eucharistie ingesteld. Ik verlangde bij U te blijven tot het einde der tijden, want Mijn Liefde kon het niet verdragen om hen, die Ik meer beminde dan Mijn leven, als wezen achter te laten...”**

Ik heb deze Hostie, die een bijzondere smaak had, ontvangen. Het was een mengeling van bloed en wierook die mij helemaal doordrong. Ik voelde toen zo een liefde dat ik tranen in de ogen kreeg zonder ze te kunnen weerhouden. Toen ik mijn plaats terug innam en neerknielde zei de Heer tot mij: “Luister ...”.

Vanaf dat ogenblik begon ik in mijzelf de gebeden te horen van de vrouw die voor me zat en die net te communie was geweest. Wat zij zei zonder haar mond te moeten bewegen was ongeveer het volgende: “Heer, herinner U dat we op het einde van de maand zijn en ik geen geld heb om de huur, de autolening, de school van de kinderen te betalen U moet iets doen om me te helpen... Alstublieft, zorg dat mijn man stopt met zoveel te drinken, want ik kan zijn dronkenschap niet meer aan en mijn jongste kind zal nogmaals een jaar moeten overdoen op school, als U ons niet helpt... hij heeft examens deze week.... en vergeet niet de buurvrouw die moet verhuizen, dat zij het eens en voorgoed goed doet, want ik kan haar niet meer verdragen, enz., enz.

Het is dan dat Monseigneur de Aartsbisschop zei: Laat ons bidden” en gans de geloofsgemeenschap ging recht staan voor het slotgebed. Jezus sprak op een droevige toon: **“Ben je je er van bewust? Niet één keer heeft ze gezegd dat ze van me houdt. Niet één keer heeft ze mij bedankt voor de gave die zij van Mij ontvangt: Mijn Godheid te vernederen tot haar armzalig mens-zijn om haar op te tillen tot bij Mij. Niet één keer heeft zij gezegd: “Dank U Heer”. Het was niets anders dan een litanie van vragen... en zo zijn bijna allen die Mij komen ontvangen.**

Ik ben uit Liefde gestorven en uit Liefde verrezen. Ik verwacht elk van u en Ik blijf bij u uit Liefde. Maar jullie geven er zich geen rekenschap van dat Ik uw liefde nodig heb. Herinner je dat Ik in deze sublieme ogenblikken voor de ziel, de Bedelaar van de Liefde ben”.

Zijn jullie er zich van bewust dat de Liefde onze liefde vraagt zonder dat wij ze aan Hem geven? Erger nog, wij vermijden naar de afspraak te gaan met de Liefde, die alle Liefde overstijgt, de Liefde die zich geeft in een permanente offergave.

CONCLUSIE

Terwijl de Aartsbisschop zich klaar maakte om de zegen te geven, sprak de Heilige Maagd: **“Let op, wees aandachtig, ... Jullie doen bij wijze van spreken goocheltoeren met jullie kruisteken. Herinner je dat deze zegen de laatste kan zijn die je in je leven ontvangt uit de handen van een priester. Je weet niet of je, wanneer je van hier weggaat, zal sterven of niet, noch of je nog de kans zal hebben de zegen van een priester te ontvangen. Zijn gezegende handen geven U de zegen in de naam van de zeer Heilige Drie-eenheid. Maak dus het kruisteken met eerbied, alsof het de laatste keer van je leven was”.**

Wat verliezen we door niet dagelijks te proberen de Heilige Mis te begrijpen en er aan deel te nemen! Waarom doen wij geen moeite om een half uur voor het begin van de Heilige Mis aanwezig te zijn, en zelfs om er naar toe te lopen, teneinde de zegeningen te ontvangen die de Heer aan onze ziel verlangt te geven.

Ik ben er mij van bewust dat niet allen dagelijks kunnen deelnemen aan de Mis, tengevolge van diverse verplichtingen, maar tenminste toch twee of drie keer per week, en zonder diegenen te vergeten die de zondagsmis laten voorbijgaan met als louter voorwendsel de zorg over één of twee kinderen, al ware het er zelfs tien... Hoe organiseren de mensen zich wanneer ze een of andere belangrijke verplichting hebben: Ze nemen al hun kinderen mee of ze gaan elk op beurt naar de mis, de man op een uur en de vrouw op een ander uur. Zo vervullen ze hun plicht tegenover God.

Maar wat doen zij dan wanneer ze “belangrijker” zaken te regelen hebben? **Wij vinden de tijd om te studeren, om te werken, om ons te verstrooien, om ons te ontspannen, maar wij vinden niet de tijd om naar de Heilige Mis te gaan, zelfs niet op zondag.**

Jezus vroeg mij om, eens de Heilige Mis beëindigd, nog enkele minuten bij Hem te blijven. Hij zegt: “Ga niet naar uw bezigheden, eens de Mis gedaan is. Blijf in Mijn gezelschap, geniet er van en laat mij genieten van uw gezelschap”.

Ik had van een kind gehoord dat de Heer in ons nog vijf à tien minuten verblijft na de communie. Ik heb dus van de gelegenheid gebruik gemaakt om aan Hem te vragen: Heer, hoe lang verblijft U in werkelijkheid in ons na de Communie?

Ik denk dat de Heer heeft moeten lachen om deze onzin, want Hij antwoordde: “Zolang als je Mij bij u wenst te houden. Als je met Mij spreekt gedurende de dag, als je me enkele woorden gunt tijdens uw bezigheden, zal ik naar je luisteren. Ik ben altijd bij u. U bent het die Mij verlaat. Van zodra u de Mis verlaat, is het gedaan met uw dag van verplichting. Uw verplichtingen tegenover de Heer zijn vervuld, en dan is het gedaan. U denkt er zelfs niet aan dat het Mij zou behagen om tenminste deze dag te mogen delen in uw gezinsleven,.

Je hebt thuis een plaats voor alle dingen en een plaats voor elke activiteit: een plaats om te slapen, een andere om te koken, een andere voor het eten, enz.. Welke is de plaats die je voor Mij hebt voorbehouden? Het moet geen plaats zijn waar er zich voor het grootste deel van de tijd een bestofte afbeelding bevindt, maar een plaats waar het gezin bijeenkomt voor tenminste vijf minuten per dag, om de dag aan Mij toe te wijden, om Mij te bedanken voor de gave van het leven, om Mij de noodwendigheden van de dag voor te leggen, om zegen te vragen, bescherming, gezondheid... **Alles heeft bij U een plaats, behalve ik.**

De mensen plannen hun dag, hun week, hun semester, hun vakantie, enz. Zij maken plannen om zich te ontspannen, om naar de film te gaan of naar een feest, om op bezoek te gaan bij grootmoeder, bij de kinderen of bij de kleinkinderen, bij vrienden... om zich te gaan vermaken. Maar hoeveel gezinnen zeggen minstens één keer per maand: 'Vandaag is het de dag om een bezoek te brengen aan Jezus in het Tabernakel' en om zo met gans het gezin bij Mij te komen en Mij te vertellen hoe het is geweest sedert de laatste keer, met Mij te praten over de problemen, de moeilijkheden die men heeft ondervonden, over de noden... Om Mij te laten deelnemen aan dat alles? Hoeveel keer?

Ik weet alles. Ik lees in het diepste van de harten en van de gedachten, maar het verheugt Mij om al die dingen te horen, dat ge Mij eraan laten deelnemen, zoals aan een lid van het gezin, zoals aan uw beste vrienden. Hoeveel genaden verspilt de mens niet door Mij geen plaats te geven in zijn leven!".

Deze dag die ik met Hem doorbracht, zoals vele andere dagen, werden wij onderricht en vandaag wens ik de zending die mij is opgedragen met U te delen.

Jezus zegt: "Ik zou Mijn schepsel willen redden, want de toelating voor het openen van de Hemelpoort begint met een pijnlijke bevalling. Herinner je dat geen enkele moeder haar kind te eten gegeven heeft met haar eigen vlees. Ik ben tot deze uiterste Liefde gegaan, om U te begunstigen met mijn verdiensten.

De Heilige Mis, dat ben Ik die Mijn Leven en Mijn Offer op het Kruis voor u voortzet. Wat hebt je de Vader aan te bieden, zonder de verdiensten van Mijn Leven en van Mijn Bloed? Nietigheid, problemen, zonden...

Je zou in deugdzaamheid de Engelen en Aartsengelen moeten overtreffen, want zij genieten niet het privilege Mij te ontvangen als Manna. Jij wel. Zij hebben enkel recht op een druppel van de bron, maar Jij, voor wie de genade is verworven om Mij te ontvangen, beschikt over de gehele oceaan".

Een ander punt waarover de Heer zich met droefheid uitdrukte, blijft het volgende: "Voor sommigen wordt de ontmoeting met Hem een gewoonte. Er zijn Mensen die elke wil voor een dergelijk ontmoeten verloren hebben. Het is een soort gewoonte waar sommigen aan vasthouden en die maakt dat zij niets meer aan Jezus te zeggen hebben wanneer ze Hem ontvangen. Er zijn ook een aantal Godgewijde zielen die hun enthousiaste liefde voor de Heer verliezen en van hun roeping een eenvoudige functie maken, een carrière waaraan ze zich wijden, zonder al te veel geestdrift".

Vervolgens heeft de Heer me gesproken over de vruchten die elke Communie zou moeten voortbrengen. Het gebeurt dat we de Heer dagelijks ontvangen zonder dat ons leven echt verandert; dat we uren in gebed doorbrengen en ons op verschillende taken toeleggen, enz., maar ons leven niet echt veranderd is, en een leven dat niet verandert, kan, volgens de Heer, geen echte vruchten voortbrengen. De verdiensten die we door de Eucharistie ontvangen moeten vruchten van bekering in ons voortbrengen en vruchten van naastenliefde tegenover onze broeders.

De leken hebben een belangrijke rol in de schoot van de Kerk. Wij hebben niet het recht om de zending die de Heer ons heeft toevertrouwd, zoals aan elke gedoopte, en die er in bestaat om de Blijde Boodschap te verkondigen, naast ons neer te leggen. Wij hebben niet het recht om zoveel informatie te vergaren en ze niet aan onze geloofsgenoten door te geven, in die zin dat zij van honger sterven, terwijl onze handen zo rijkelijk van brood voorzien zijn.

Wij mogen onze Kerk niet tot een ruïne laten worden, terwijl wij rustig in onze parochies en in onze huizen verblijven, en wij ten overvloede van de Heer ontvangen: Zijn Woord, de homilie van de priester, de bedevaarten, de Barmhartigheid van God in het Sacrament van de

Verzoening, de wonderbaarlijke vereniging in het Sacrament van de Eucharistie, de conferenties van deze of gene predikant.

Met andere woorden, wij ontvangen veel, maar wij zijn niet bereid ons welzijn te offeren. We zouden gevangenen kunnen bezoeken, praten met mensen in nood, hen moed inspreken, dat zij katholiek geboren zijn en de Kerk hen nodig heeft, zoals ze zijn, dat hun lijden zin heeft, omdat het verlossende waarde heeft voor anderen, terwijl dit offer voor henzelf, het eeuwig leven garandeert.

Wij zijn niet in staat naar de ziekenhuizen te gaan en aan het bed van de terminaal zieken te staan om hen met onze gebeden te ondersteunen, de rozenkrans van de Goddelijke Barmhartigheid in de handen, op deze ogenblikken van strijd tussen het goede en het kwade, om hen te verlossen van de valstrikken en verleidingen van de Satan. Elke stervende verkeert in angst en enkel zijn hand vasthouden, hem spreken over de liefde van God, over de wonderen die hem te wachten staan in de Hemel bij Jezus en Maria en bij al de zijnen die daar reeds aanwezig zijn, zou hem versterken en vertroosting brengen.

De tijd waarin wij leven duldt geen enkele onverschilligheid van onzentwege. Wij moeten de verlenging zijn van de priesterlijke armen en ons daar manifesteren waar zij het niet kunnen. Maar opdat dit mogelijk zou zijn, om hiertoe bekwaam te zijn, moeten wij Jezus ontvangen, leven met Jezus en ons voeden met Jezus.

Wij zijn bevreesd ons steeds meer te engageren en wanneer de Heer zegt: "Zoek op de eerste plaats het Koninkrijk Gods en de rest zal er U bovenop gegeven worden", is daaraan niets aan toe te voegen, mijn broeders. Ziedaar waarin het bestaat het Koninkrijk van God te zoeken op de eerste plaats, met alle middelen, zodat, wanneer wij

onze handen uitstrekken, wij er alles bovenop krijgen. Want als Meester hebben wij Diegene die de beste prijs betaalt, Diegene die de minste van onze behoeften nauwkeurig in het oog houdt!

Broer, zuster, dank U dat je me hebt toegelaten om de taak te volbrengen die aan mij is toevertrouwd, de taak die erin bestaat U deze bladzijden voor te leggen.

De volgende keer dat je aan de Heilige Mis zult deelnemen, beleef ze! Ik weet dat de Heer zich aan deze belofte tegenover u zal houden en dat "de Mis nooit meer zal zijn als voordien". Wanneer je Hem ontvangt, bemin Hem! Beleef het gevoel van zachtheid door te rusten in het diepst van Zijn Hart, dat geopend is voor U, om zijn Kerk aan U te geven, Zijn Moeder, om voor U de poorten van het huis van Zijn Vader te openen opdat je Zijn barmhartige Liefde zou kunnen ondervinden dank zij dit getuigenis en opdat je zou proberen Zijn Liefde te beantwoorden met uw broze liefde.

Moge de Heer U zegenen in deze Verrijzenis van Pasen. Uw zus in Jezus-Christus, de altijd levende,

Catalina Lekenmissie van het Eucharistisch Hart van Jezus.

CATALINA RIVAS, van Cochabamba, in Bolivië, werd in de eerste helft van 1990 door Jezus verkozen om aan de wereld Zijn boodschappen van liefde en barmhartigheid mede te delen. In 1994 ontving ze de stigmata. Al de boodschappen die ze van Jezus ontving werden verzameld in 8 delen, waarvan de eerste twee op 2 april 1998 het imprimatur ontvingen van Mons. René Fernandez Apaza, Aartsbisschop van Cochabamba (Bolivië).

© The Great Crusade of Love and Mercy, inc.

P.O. Box 857, Lithonia, Georgia 30058 USA

<http://www.loveandmercy.org>

<http://www.greatcrusade.org>

Aanroep de Heilige Geest dat Hij tot u zou spreken terwijl ge deze woorden leest, wat uw leven en dat van anderen kan veranderen.

Nederlandse bewerking: A.J. Smet, cp

Mechelsesteenweg 82

1970 WEZEMBEEK-OPPEM